

af borgerlig straffelov (Skattesvig og indsmugling) som led i en tilsigtet skærpelse af sanktionerne for skattesvig og indsmugling, og omfattede derfor kun disse typer overtrædelser.

Ved lov nr. 228 af 4. april 2000 om ændring af straffeloven (Grov moms-svig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd mv.) blev anvendelsesområdet for § 289 udvidet til også at omfatte grov moms-svig. Baggrunden herfor var et ønske om at skabe parallelitet mellem strafferammerne for særlig grov skattesvig og særlig grov moms-svig.

Efter bestemmelsens nuværende affattelse straffes således med fængsel indtil 4 år den, der gør sig skyldig i skattesvig af særlig grov karakter, jf. skattekontrollovens § 13, stk. 1, eller i moms-svig af særlig grov karakter, jf. momslovens § 81, stk. 3. På samme måde straffes den, der gør sig skyldig i indsmugling af særlig grov karakter, jf. toldlovens § 73, stk. 2, smh. med stk. 1, eller den, der gør sig skyldig i en tilsvarende overtrædelse af toldlovens § 73, stk. 3.

Straffelovens § 289 omfatter ikke kun forhold, der medfører straf, som går ud over strafmaksimum i særlov-givningen. Også tilfælde, der sanktioneres inden for strafferammen i særlov-givningen, kan henføres under § 289, hvis forholdet i det enkelte tilfælde skønnes at være så groft, at det bør henføres under straffeloven.

Hvorvidt en overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1, er af en sådan karakter, at forholdet bør henføres under straffelovens § 289, beror på en konkret vurdering. I pkt. J i Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 164 af 29. oktober 1999 om administrative bødefastsættelser ved overtrædelse af skattekontrollovens §§ 13, 13 B, 13 C, 15, 16 og 18 er anført, at overtrædelser, der vedrører 500.000 kr. eller derover, som udgangspunkt bør henføres til § 289. Konkrete forhold, herunder de nærmere forhold omkring udførelsen af svigen, kan imidlertid føre til, at overtrædelser, der vedrører lavere beløb, bør sanktioneres efter straffelovens bestemmelse, mens særlig formildende omstændigheder omvendt kan begrunde, at forholdet henføres under skattekontrollovens bestemmelser, selv om svigen vedrører et beløb, der overstiger 500.000 kr.

Skattekontrollovens § 13 og dermed overbygningsbestemmelsen i straffelovens § 289 omfatter kun tilfælde, hvor gerningsmanden afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for skatteansættelsen. Undladelse af at underrette skattemyndighederne om for lav skatteansættelse, når der ikke er indgivet selv-angivelse, jf. skattekontrollovens § 16, kan derimod ikke straffes efter straffelovens § 289.

Lignende retningslinjer vedrørende afgrænsningen til § 289 gælder i relation til moms-svig, jf. pkt. 1 i Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 138 af 27. juli 2000 om ændring af straffeloven – moms-svig af særlig grov karakter, hvorefter overtrædelser af momslovens § 81, stk. 3, for så vidt angår beløb, der overstiger 500.000 kr., som udgangspunkt bør henføres under straffelovens § 289. Af cirkulæret fremgår, at beløbsgrænsen på samme måde som ved skattesvig er et udgangspunkt, der kan fraviges i opad- eller nedadgående retning, hvis sagens konkrete omstændigheder giver grundlag for det. I denne vurdering skal bl.a. indgå, om moms-svigen er gennemført systematisk eller på en måde, der gør opdagelse særlig vanskelig.

Skatte- og moms-svig samt indsmugling kan kun henføres til overbygningsbestemmelsen i straffelovens § 289, hvis der er tale om forsætlige overtrædelser af de omhandlede bestemmelser i særlov-givningen. Hvis en af de nævnte overtrædelser alene kan tilregnes gerningsmanden som uagtsom, må sagen henføres til straffebestemmelserne i særlov-givningen uanset den beløbsmæssige størrelse.

2.1.2. Nærmere om EU-svig

Straffelovens § 289 a indeholder en særlig regel om svindel med EU-midler. Bestemmelsen, der blev indsat ved lov nr. 228 af 4. april 2000 om ændring af straffeloven (Grov moms-svig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd mv.), havde til formål at gennemføre de ændringer, der var nødvendige for at opfylde Danmarks forpligtelser efter Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EU-svigskonventionen).

Efter bestemmelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år den, der til brug for afgørelser om betaling eller udbetaling af midler fra De Europæiske Fællesskabers budget eller budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber, giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse med forsæt til at undrage sig eller andre betaling eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling til sig selv eller andre. Udbetaling fra De Europæiske Fællesskabers budget mv. omfatter også ordninger, der kun delvis er finansieret af EU-midler. På samme måde straffes efter bestemmelsens stk. 2 den, der uretmæssigt udnytter en lovlig opnået fordel med hensyn til ovennævnte betalinger, og den, der uretmæssigt anvender udbetalinger som ovenfor nævnt i stk. 1 til andre formål end dem, de oprindeligt var bevilget til.

Bestemmelsen skal sikre, at svindel med EU-midler er undergivet samme strafferetlige beskyttelse som